

[Kjær Rasmussen.]

Fordi skolen ikke har accepteret dem, som de nu engang var. Man kan ikke klandre lærerne alene for, at nogle elever aldrig fandt sig til rette i skolemiljøet. Ansvarret ligger først og fremmest hos de myndigheder, som bestemmer dette skolemiljøes udseende, altså folketing og regering. Tiden er inde, hvor vi må gøre hele skolen mere rummelig, mere åben, mere børnevenlig, mere pædagogisk, altså en skole, der accepterer alle børn, en skole, som hjælper og støtter de svage i stedet for at sanktionere mod dem ved hjælp af dårlige karakterer og straffeforanstaltninger.

Når vi udvider undervisningspligten, må vi sørge for, at skolens tilbud til eleverne bliver bredere og først og sidst vedkommende. Dette er betingelsen for, at eleverne virkelig kan udvikle sig i den nye skole. En anden forudsætning er, at den økonomiske støtte til den enkelte elev øges, men det skal vi nu vende tilbage til inden så forfærdelig lang tid i form af et forslag fra vor side. Endelig er det naturligvis også væsentligt, at denne nye skole ikke kommer til at indeholde nederlagsmuligheder; dem er der alt for mange af i vor nuværende. Det faktum, at skolen af i dag indeholder en realafdeling, som man skal søge optagelse i, bevirker, at der sættes skel mellem eleverne. Den deling af eleverne, som foregår efter 7. klasse, betyder en nederlagsmulighed for den elev, der gerne ville i realafdelingen, men ikke kom der, fordi skolen, og det vil jo sige lærerne, ikke ville det. Og den måde, hvorpå selve delingen foregår, er jo simpelt hen rystende. De for dette samfund ansvarlige myndigheder har pålagt skolen at skønne over, hvorvidt en elev er i besiddelse af en sådan modenhed og kundskabsfylde, at det kan forventes, at han kan følge undervisningen i realafdelingen. Men hvad er modenhed, og hvad er kundskabsfylde? Disse begreber har man ikke fra officielt hold defineret nærmere. Altså, grundlaget, på hvilket man foretager delingen, bliver uhyre løst. Det bliver det, man kalder for en nulprognose.

VS kan derfor ikke se rettere, end at vi må af med den særlige realafdeling. Den er simpelt hen i strid med alle demokratiseringsbestrebelse i vort undervisnings- og uddannelsessystem. Det er både diskrimi-

nerende og menneskefjendsk at tvinge børnene ind i den opfattelse, at der findes to slags mennesker, nemlig de udvalgte og så de andre. Så længe eleverne kan konstatere, at dette er praksis, behøver man såmænd ikke at spille så forfærdelig megen tid på at overbevise dem om, at de lever i et demokratisk samfund. I skolen, som for øvrigt også udenfor, vil de jo dog gang på gang blive overbevist om det modsatte.

Og så nogle bemærkninger til forslaget andre punkter. Det ses, at forslagsstilleren ønsker iværksat yderligere praktiske skoleforsøg, vel især sigtende på en samkøring i 8.-9. og 10.-klasserne. Vi kan da være helt enige i forskningens nødvendighed, men hvor meget har ministeren tænkt sig at ofre sådan ganske konkret i kroner og øre? Jeg har læst et eller andet sted noget om 1 million kr., men det må da i hvert fald være en vittighed. Den når man i hvert fald ikke langt med. I øvrigt — det kan vi forhåbentlig være enige om — ville det jo være ideelt, om vi simpelt hen tog og gjorde enhver skole til en forsøgsskole, men naturligvis, det kræver en hel del midler, og jeg er da helt enig med andre ordførere, som her har været inde på, at det dér med midlerne, det smyger man sig sådan lidt uden om i det her fremsatte forslag.

Det er for os at se glædeligt, at samarbejdet mellem hjem og skole ønskes udbygget yderligere, men hvis bestemmelsen skal have en reel baggrund, må vi jo nok have tilsynsloven op til revision, og jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om tilsynsloven: kommer der et forslag, og hvad havde man i givet fald eventuelt tænkt sig at revidere?

Så står der noget om i forslaget til beslutning, at der vil være mulighed for at afbryde skolegangen efter 7. skoleår for at prøve erhvervsarbejdet. Det er for os at se noget snævert det dér. Efter vor mening bør der være mulighed for, at også det normale barn kan skifte miljø i hele den undervisningspligtige alder og ikke blot omkring 7. klasse. Det er ikke erhvervslivet, børnene og de unge skal ud i, men et mere stimulerende undervisnings- og hjemmemiljø. Jeg ville meget gerne have, om udvalget fundrer lidt over det dér.

Endelig foreslås det, at reglerne for skolegangens begyndelse smidiggøres. Det må